

શ્રી ગણેશાયનમઃ

કનક કેશરી.

નાટકનાં ગાયનો.

રચવી અને છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

વીરૂલદાસ હેમજીભાઈ ભાવનગરવાળા.

શ્રી વિજય નૌતમ નાટક સમાજના માસિક
પ્રસાદ કરવાનું ઠેકાણું ગ્રાંટરૌડ એન્ડે થીએટર, મુંબઈ

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધ કરનારને સ્વાધીન છે

શાહ ખુબચંદ અમીચંદના ધી સુરત જઈને એ પ્રી. પ્રેસમાં
પ્રભુરાંકર નરસેરામ બાસે છાપ્યું ખપારીઆ ચક્કા-સુરત.

આવૃત્તિ ૮ થી)

(પ્રત ૨૦૦૦

સંવત ૧૯૭૬)

(સને ૧૯૨૦

કિંમત ૦-૩-૦

કમદાર મુખાઈ સરકારની

જોખીરાઈ સરકારની વિદ્વાન સરકારી ડાક્ટરે અમારી બનાવેલી બાદશાહી ચાકુતી અનંગ વિલાસની ગોળીઓ એનાલાઈઝ કરીને તેમાં કોઈપણ જાતની નુકસાનકારક ચીજ નથી એવું સરટીફિકેટ આપેલ છે. અને એ હિમદા રજવાડી દ્વારા અકસીર હોવાથીજ વિલાસતમાં પાસ થયેલા મોટા ડાક્ટરો, રાજા મહારાજાઓ, નવ જો નથા દેશી અને અંગ્રેજ ગૃહસ્થો અને મોટા સરકારી અમલદારોમાં પણ ખુબ વખણાય છે.

બાદશાહી ચાકુતી.

અનંગ વિલાસ.

અમે તે કારણથી ગુમાવેલી તાકત પાછી લાવે છે. પુરુષાતન કાયમ રાખે છે. આ રાજવંશી ચાકુતી વીર્યવીકારનાના તમામ વ્યાધી મટાડે છે અને વીર્ય ઘટ્ટ બનાવી ખરું પુરુષાતન આપે છે. ખરી મરદાઈ આપનાર અને નબળા માણસને પણ જીવાનની માફક જોરાવર બનાવનાર. આ દવાનો લાભ લેવા અમારી ખાસ જલામણ છે. આ દવા વાપરવામાં કોઈપણ જાતની પરેશની જરૂર નથી, ૪૦ ગોળીની ડબ્બી એકના રૂપિયા ૧૦

બાદશાહી યુનાની લેપ.

હિમદા દવાઓમાંથી આ લેપ બનાવેલ છે. અને તે નસોને પુનઃતી તાકાત આપે છે. ખરું પુરુષાતન લાવવા માટે આ લેપ ફોલ્ડમંદ ઇલાજ છે, અહિસ એકની ડબ્બીના રૂપિયા આઠ. તમામ દવાઓનું પોસ્ટ ખર્ચ જુદું.

ડાક્ટર કાળીદાસ માતીરામ—રાજકોટ—કાઠીયાવાડ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ. ગ્રંથાલય.

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૨૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૩૧૬ ડીસે ૨૧

વિષય ૭ - ૨ - ૬

શ્રી હરિ ઓ પરબ્રહ્મ પરમાત્માને નમઃ

કનક-કેશરી નાટકનો ટુંક સાર.

અંક ૧ લો.

પ્રારંભ પ્રાર્થના.

પ્ર. ૧ લો. રાજ દરબાર—રાજ્યારોહણના શુભ પ્રસંગ પર આવ્યા વિશાળ રાજ્યના રાજા બનાવના સંબંધી રાજા કનકસીંહ તથા કુમાર વિગેરેની પ્રભુ પ્રાર્થના સુવારાજ કનકસીંહના રાજ્યારોહણનો આનંદ, પિતાને પગલે પગથે ચાલી પ્રજાને પુણ્ય સુખશાંતિથી સાચવના સંબંધી રાજ્યારોહ રાજાનાં પ્રતિજ્ઞા વચન, રાજા પ્રજાની ઐક્યતાનું દિગ્દર્શન, મુખ્ય મંત્રી કૌટિલ્યસિંહ. અને મુખ્ય સરદાર કલ્યાણસિંહ વચ્ચે “ દરબાર બરવાના ધારા ” સંબંધી વિવેચન, તામ્રાઓના નૃત્યમાન રાજા પ્રધાન વચ્ચે ઉપજેલું વૈરનું ઝંતુન.

પ્રવેશ ૨ જો અંતઃપુર—પ્રિયતમની પદરામણી પર રાણી બાતુમતી ના વિરહોદગાર, પ્રિયતમ પ્રિયતમા વચ્ચેના પ્રથમ પ્રેમોદ્યોગ

પ્રવેશ ૩ જો અપહ્વાનું મકાન—વિધવાપણાની વિપતિથી કંટાળી અને સરખી વધતી સામાન્યવતિ સુંદરી સુવતીઓનાં સુખ ભોગ બાળી સંતાપ પામતી અપહ્વાના અંતઃકરણના બગાડના ઉદ્યોગ ઉધી કેળવણી લઈ “ પોથીમાના રીંગણા ” જેવાં પંડિત મનેલા નક્લી સુવારાના સાથી અને અપહ્વાન પર આક્રમક થયેલા સીંહમજનું આવડું પોતાની પંડિતશ

અને પ્રપચાષ્ટું જોતાળા અયું ગાકું ગમડાવવું, અને યોગ્ય વયે આવેલી કુંતલાના વરની શોધ કરવાનો નિશ્ચય કરીને જવું.

પ્રવેશ ૪ થો કેશરી જીવન—નાયકાઓના નાયરંજ સાથે શરૂ-ખીતાનમાં ગુલતાન અનેલા, અને કોટિલ્યતાના ભોગ થએલા કેશરીશીંહના પોતાના મોટાભાઈ કનકસીંહ પ્રત્યે ૧૧ કુટિલ ઉદ્દગાર, મહારાજા કનકસીંહનો પત્ર લઈ કુસુમપૂરથી જુદા દાસીનું આગમન, પત્રપાઠ કરતાંજ કેશરી ક્રોધાયમાન. જુદા પર અત્યાચાર, રાણી ભાગીરથીને હાથે જુદાનો ખત્યાવ. સાખી ભાગીરથીના સ્વર સ્વામી પ્રત્યે કુટુંબકલહ નહીં આદરવાના આવશ્યકિય ઉદ્દગાર કેશરીએ તેનો કરેલો તિરસ્કાર અને અવસ્થા યુદ્ધ આરંભવાનો નિર્ધાર.

પ્રવેશ ૫ થો કોટિલ્ય જીવન—મહારાજા કનકસીંહે કરેલા અપમાનનો બોધણ પ્રતિ શોધ લેતા સંખધી કોટિલ્યશીંહના કોટિલ્ય ઉદ્દગાર. કળાવતીનો સાહેલીએ સંજે વાણી વિનોદ જમવયરહી સખીઓની ઠંડી ઠોલી, કુમાર કુસુમસીંહ અને કલાવતીનું પ્રણય મિલન—તથા ઉભયે એક સાથે નિરાધારેલું સમર જીમિનું ગમન.

પ્રવેશ ૬ ઠો અપભ્રાંશુદ્ધ—કુંતલા—કિશોરનો માર્મિક પ્રણય વિનોદ અને અરણ્યપરસ એક ખીજ સાથે પરજીવાની લીધેલી પ્રતિજ્ઞા, સિંહજાણનું આગમન કાપટ્યમુનિ કુંતલાનું વિલક્ષણ વર્તન અને કુંતલાને નિહાળી સિંહજાણના અંતઃકરણનું થએલું પરિવર્તન ચપલા સાથે કુંતલાના વર સંખધી વિવેચન શીંહજાણની મુખાંધ પર અપમાને થએલો ક્રોધ ઉભય વચ્ચે ઉપજેલો વિરોધ—

પ્રવેશ ૭ મે. સમરજીભિ—કનકસોહની મુઠ શિવિર, રણભૂમીમાં
અમ્મહથી આવી પડાયેલાં કેશરી અને કનકના સમરસ્થાનમાં
બેઠા,—ભાષ ભાષ વચ્ચે બીપણ મુંઢ આરંભી નાહક નિર્દોષ
ચોદાઓનાં રૂપિરો નહીં રેભાવવા સંબંધી “રાજા કનકસો-
હના કેશરીહીંહ પ્રત્યે—

“ધીકકાર લાખેવાર એ અન્યાયના સંગ્રામ છે,
લક્ષણ નહિ એ ક્ષત્રિનાં પણ નીચ નરના કામ છે,
ક્ષત્રિ કુલ ગોરવ ત્યજી નવ અશત પ્રાંથે ચાલવું,
કરી કીર્તિ અથવા વીરતા કાં સ્વર્ગમાં અંતે જવું.”

વગેરે વગેરે બોધ વચન, કેશરીએ તેનો અસ્વીકાર કરવાથી
જાગેલી બીપણ સમરાનલ, એવકા કેમટિલ્યાસંહે શિવિરમાં
લગાડેલા દાવજલ, કટાકટીના કારી સમયમાં રાણી ભાનુ
મતિ તથા બાળક કુમારને લઈ રક્ષણથે કલ્યાણસિંહનું પ્રયાણ
અથવા મુખે કેશરીનો વિજય—

ટેળગો,

અંક પહેલો સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

પ્રવેશ ૧ લો અરણ્ય—અધમ મુઠથી જન્મ પામેલા કેશરીસિંહનું
સ્વ સૈન્યસહ નીકળવું અને કનકસોહને છુપાતાં પા મુળેનો
પણ પોતાની સમક્ષ રણુ કરવા કેટિલ્યાસિંહને સ્થાના કરી
પોતે કુસુમપુરમાં સ્થાયનાથે જવું.

પ્રવેશ ૨ જો—સળગેલી શિવિરમાંથી ભાનુમતિ વગેરેને સહીસલા-
મત લઈ ગુપ્ત સ્થાનમાં કલ્યાણસિંહનું આગમન, રાણીનું
અંક ૬. કુસુમ કુસુમને સીમતા પહાવણ પ્રવેશ “રાજા કનક-

સિંહનું પશુ આવમન કુમારને લોચી નિર્ભય સ્થાને મુકવા માટે વીર હસ્યાણુસિંહનું પ્રયાણ અને વિધિ મલિને માન આપતા મહારાજ કનકસિંહનું રાણીને આશ્વાસન અને ગુલા પ્રત્યે મમન, નાદ તેમની શોષ કરતા ઠોટિભ્યસિંહનું આમમન, તે દરમ્યાન કુમારને સુરક્ષિત કરી વીર હસ્યાણુસિંહનું પશુ અને પ્રવત્તામમન સેન્ય સાથે ઠોટિભ્યને આવેલો ભોષ હસ્યાણુસિંહને ઉપજેલું કોપાવર્ષણ, ઠોટિભ્ય વચ્ચે વિતંકાવાદ, વહાદાર વીર હસ્યાણુની અલોચિક વહાદારી, અને ઠોટિભ્યની ખારણામાં તેણે પહોંચાડેલી ભયંકર જુવારી, ૮૦૦૦.

પ્રવેશ ૩ એ ચક્રમસિંહનું મહાન—કુંડનપુરના ઝેકટીમ ઠોટવાળા ચક્રમસિંહજીએ ચપલા પરના પોતાના લેણાની મટીલી હરિયાદ, ચક્રમ અને સિંહલજી વચ્ચેનો વિતંકાવાદ, ચપલાના ચપલ મણુ જાણથી ચક્રમ ભેળના ચક્રમસિંહની છુદ્ધ નરનાદ અને જીજી મુદત પર મુલતવી રાખેલી સિંહલજીની હરિયાદ.

પ્રવેશ ૪ એ અરવલ—નાલક કુમારકીર્તિસિંહ સાથે અરવલમાં જુલી પડેલી દુન્ય લસી આકંઠ કરે છે. તે દરમ્યાન કેસરીસિંહ સેન્ય સાથે ત્યાં આવી તેની ખાસે ખારની માંજણી કરે છે, અને કનકસિંહને પશુ તજ પોતાના પક્ષમાં આવવા અનેક પ્રકારે સમજાવે છે, દુન્ય ઝેકની એ ન જવાથી તેને કેદ કરી લઇ આવે છે.

પ્રવેશ ૫ એ અરવલ—ધનધૈર અરવલમાં પદમુત વચ્ચેલા રાજા રાણી, હમની પુરી ઠહાણી, રાજાચાથી હસ્યાણુસિંહ રાણી સાથે ઇશ નિર્ભય સ્થાનમાં પ્રવલન—કેસરીનું આગ્રને

શોધતા શોધતા આગમન-ખંતે ભાષનું પુનર્મિલન, ઉભય વચ્ચે અચરકારક સંવાદ બાદ બીયણ રણધામ દરમિયાન દીવાની સ્થિતિમાં ભાનુમતિનું આગમન બોલી દીધર વચ્ચે પુનઃ ભયંકર સંધામ ખીજ બાલુચી કુમાર કુસુમચીહન માતાની મદદે આગમન. કુસુમદ્વારા કેશરી, અને કેટિસ્મદ્વારા કુસુમ ધાયલ

૭૦૭૦.

પ્રવેશ ૬ ઠો—કોરટે ચડેલા સોહલજીનું એક વખત પર મેલે ચપલા સાથે સમાધાન કરવા માટે ચપલા મહે આગમન. કુંતલા કિશોરના પ્રણય મીલનનો નાટ્ય પ્રયોગ અને કિશોરે ભજવેલો અત્તર ગુલાબવાળોનો સ્વાંગ. પ્રિયા પોપટનો આંતરિક ઉમંગસોહજીની સુખાધિનો પુનઃ જામેલો રંગ ટંગ, ફરીથી સોહલ, ચપલા વચ્ચે જામેલો જંગ.

પ્રવેશ ૭ થો—વિરામપુરમાં કલ્યાણસોહજીનું મકાન-અપરમા તાની મદદે જતા જખી થએલા કુમાર કુસુમચીહને આરામ માટે કળાવતીને પોતાના નીવાસમાં સોપી કલ્યાણસોહજીને પુન પોતાના રાજ રાણીની સેવા માટે અરણ્યપથ પ્રવાણ કુમારચીહની પિતૃભક્તીનું અલૌકિક પાંજાય, પ્રણયી પ્રણયી નીના પવિત્ર પ્રેમની પરસ્પર દ્વાલ, બાદ કુર કેટિસ્મચીહનું અચાનક આગમન, કુસુમકળાનાં વીરત્વ વચન પીતા પ્રત્ન વચ્ચે ભયંકર યુદ્ધ અંતે એ પ્રેમી પંખીને કુર કેશરી બાલ પહોંચતા થએલું મેદી નંધન.

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ૩ જો.

પ્રવેશ ૧ જો અમરજીવ—ધનધોર અમરજીવમાં રાણી બાનુમતિનો હૃદયભેદક વીલાપ રાજા કનકસીંહ અને રાણી બાનુ બેલાન. રાજા રાણીની એ બીધણુ પરિસ્થિતિ પર વીર કલ્યાણસીંહનો કરુણામય પોકાર અને,

“દયાના દોર દારણુ દુદશા એ દુખનો દરીયો,
ખરે મૃત્યુ ભૂમિમાં છે કસોટી કાજ એ લારિયો,
કંઈ આનંદ મંગલને કંઈ વરમોદ અશ્રુનો,
હસે છે કોક વ્યકતી ત્યાં રહે છે કાઠ વ્યકતીઓ,

દયાના દારણુ દોર સંબંધી અસરકારક ઉદગાર સીપાઈદારા કુસુમ કળા કેદ થયાના મળેલા સમાચાર, ખાદ રાણીને નિર્ભય કુસુમ કળા કેદ થયાના મળેલા સમાચાર, ખાદ રાણીને નિર્ભય સ્થાનમાં સેવા સુશ્રુષા માટે કલ્યાણુ લઈ જાય છે. તે દરમ્યાન બેલાન થયેલા રાજા કનકસીંહના હાથમાંથી હથોટીનાર છીનવી લઈ કાટિલ્યસીંહ તથા કુંડોઈ કુટીલતાથી તેને કેદ કરી લઈ જાય.

પ્રવેશ ૨ જો કોટવાલ ચક્રસીંહનું દિવાનખાનું—ઓઝીરના કારકુનોથી કંટાળેલા ચક્રમસીંહનું પટાવાળાપર રમખાણુ-ચરાખીતાનમાં ગુલતાન-નાયકાઓ સાથે નચાવેલા નાચગાન, ચપલાએ ચપલ ચાવેલાં ચપલ ચક્ષુખાણુ સીંહ ચપલાના કરેલા હસ્ત મેળાપનું ઉરસપાણુ—”

પ્રવેશ ૩ જો કેશરી ભુવન—કેશાં કેટી દુર કાર્યોથી કાટિલ્યને ચતો આંતરીક પશ્ચાતાપ, કેશરીએ તેને કરેલી કેદ, કુસુમ

કુમારને કેશરીના હુકમથી દેહાંત દંડની સજા, કલાવની અને વંદા દાસીને દેહાંત દંડની સજા તથા ન્હાના કુવર કીર્તિ સીંહને પૃથ્વીપર પટકારી મારનાં બાગીરથી રાણીએ કરેલો બચાવ.—
ટૂંકલો.

પ્રવેશ ૪ થો જંગલ—પાદ સીપાઇઓ કુદ્દમ કુમારને મારવા લાવે છે તે દરમ્યાન સંધુના લીંઝાસમાં વીર કલ્યાણસીંહ આવી પહોંચી ઉપદેશના પ્રયત્ન મારથી તેમની મતી ફેરવી નાંખે છે. સેતાનોનુ સાધુઓના રૂપમાં પરીવર્તન થાય છે.

હજારોનાં ગળાં રેંસી, પ્રપંચી પેચમાં પેસી,

કનલ નીર્દોષની કરવી, બળી એ નોકરી કરવી—૧

ત્યજી દઇ પ્રાણુની પરવા, કદી જઇએ અમે મરવા,

છતાં માલીક એ પરવા, બળી એ નોકરી કરવા—૨

કરી પ્રાણાહુતી રહીએ, કદર જ્યાં થાય ના કંઈએ,

નીરંતર રોદણાં રડીએ બળાં એ નોકરી કરવી—૩

પરાધીન પોંજરે પડીએ, પરીણામે રડી રહીએ,

ખુશી થઇ વિગેવે વિચરીએ, બળાં એ નોકરી કરવી.—૪

જ્યારે શબ્દોથી એવી અસાધ્યારની નોકરી નાંહ કરવા સખ્ત પ્રતીજ્ઞા લે છે. કલ્યાણસીંહ તેઓને તથા કુમારન લઇ કનક સીંહને મુક્ત કરાવવા રવાના થાય છે

દીવાની બની પુત્રને સોલની બાનુમનીને બાગીરથી સાથે મેળાપ થાય છે. બાદ કળા તથા વૃંદાને લગ્ન મારાએ મારવા આવતા બાગીરથી સર્વને બચાવી લઇ જાય છે.

પ્રવેશ ૫ મો જેલખાતું—કિન્મત દિવાની દશામાં જેલખાતીમાં કનકસીંહની દશા અને સમયની બસીદાગી સંમંધા સજ્જત

ઉદ્યાર. ઢેકરીનો પદ સંવાર, - કનક-ઢેકરી વચ્ચેનો અંતીમ સંવાદ, ઢેકરી કનકને પોતાનું મસ્તક નમાવી કરજો થવા દરજ્જા પાડે છે, ત્યારે કનકસીંહ એક અવીનાશી સીવાય અન્ય કોઈને પણ કનકસીંહનું મસ્તક નમશેજ નહીં એવો જવાબ વાળે છે. બેથી મુસ્સે થઈ ઢેકરી તેને એકથઈ કતલ કરવાનો કુસ્સીંહને કુકમ કરે છે. દરમ્યાન કુસુમ કન્યાશ્રીસિંહ વીજેર બાવી પહોંચી ઢેકરીને ફેદ કરે છે. ૨૫મો.

અવેશ ૬ ઠો અપહારનું મહાન-કીશોરની શાહ જોતી કુંતલાનદ વિંદોદ્યાર-કીશોર-કુંતલાનો રમુછ પ્રણય મીલાપ-અપમેષ્ટ વાચતા વાચતા સીંહજીનું આગમનતે હાન પિતાના મરણજી હશાને પાછાણ-પેતા પાછળ પ્રણય વીસર્જન કરતો કીશોર અને કીશોર પાછળ પ્રણયપિણ કરતી કુંતલાને જોઈ અપહારને જાંલી મહારામણ-ચખરાક સીંહજી એક પુક્તિ અજમાવી કાઢે. ૨ કુંતલાના પ્રણય બચાવે છે. અને ઉભયના હરતમીલાપ સાથે સીંહજીનું “ધર્મીનાટ્ય પુરાણોનું” પારાયણ સમાપ્ત થાય છે.

અવેશ ૭ મો રાજદરબાર-કુમાર કુસુમસીંહને રાજ્યાસનપર બેસાડી પ્રજાજનોને રાજ્ય પ્રજાની દરજ્જા રહમજાવી. આ અસાર અસારથી કંટાળેલો કનકસીંહ સન્યાસ લઈ જવા નીકળે છે કુસુમ કુમાર ઢેહીઓનો ન્યાય થતા સુધી તેને રોકે છે પીતાની હાજરીમાં કુસુમ ઢેહીઓને ન્યાય કરે છે કોટીભક્તીને દેહાંત દંડની સજા ફરમાવવામાં આવતા તેના અંતઃકરણના અપાર પથાતાપના કબ્દો સાથે ઢળાવતી રજુ થાય છે. અને પ્રણેશને વીનવી પીતાની સજાની ક્ષમા અ-

પાવે છે. બાદ કેકરીને કારામહની સબ્બ દરમાવતાં તે બહાંકારી
 રાબ કટર ખાંધ આત્મમાત કરી મરવા તથ્યાર થાય છે.
 દરમ્યાન તેના પીતાનું રૂઢ અંતરિક્ષે જણાવતાં તેના પ્રભાવે
 કેકરીને પોતાનાં કુલ કાર્યોનું જ્ઞાન થવાથી અપાર પ્રભાતાપ
 સાથે પિતાની અશ્વમતી ટાળવા માટે કુમાર કંઈતેસીંદને
 પોતાની કુંદનપુરની માઢી સોંપી મેઢાબામ કનકસીંદ સાથે
 નિમિષારૂપમાં તપ આરંભવા નિશ્ચય કરે છે. દરમ્યાન
 બાગીરથી, બાનુમતિ તથા કુમાર કીરતીસીંદને અને વંદા
 દાસી સાથે હાજર થાય છે તેમને જોઈ સાર્વના અંતરમાં
 દર્પ થાય છે બાદ પ્રધાન કઢિટિભ્યસીંદ થયુ ભવિષ્યમાં શુવન
 પ્રશુ ભક્તીમાં યાળવાની કમ્પામાં કુસુમ કુમારના હસ્તમાં
 કુમારી કળાવતીનો હસ્ત સોંપી વનવાસી સન્યાસી થવા
 તથ્યાર થાય છે. કમ્પાણસીંદને તેની સેવાની કહર કરી મુખ્ય
 પ્રધાન પદ તથા પૂંદાના વંશજને રાજા તબબની સત્તા
 સોંપવા સાથે કુસુમ કળાના હસ્ત મેળાપ સાથે અમારા અ
 નાટ્ય પ્રયોગની રામાજ થાય છે.

શાન્તિ ! શાન્તિ ! શાન્તિ !

કનક-કેશરી નાટકના મુખ્ય પાત્રો.

પુરૂષ પાત્રો.

કનકસિંહ...કુસુમપુરના મહારાજ.
 કુસુમસિંહ...કનકસિંહની જુની રાણીનો કુમાર; કુસુમપુરનો યુવરાજ
 કીર્તીસિંહ...કનકસિંહની નવી રાણીનો કુમાર.
 કેશરીસિંહ...કુંદનપુરનો રાજા, કનકસિંહનો સગો ભાઈ
 કેટલિયસિંહ...કુસુમપુરનો મુખ્ય મંત્રી.
 કલ્યાણસિંહ...કનકસિંહનો વફાદાર સરદાર.
 કુંરસિંહ...કુંદનપુરનો પ્રધાન.
 કિશોર...કુંરસિંહનો પ્રધાન,
 ચક્રમસિંહ...કુંદનપુરનો એક્ટીંગ કેટવલ
 સહિલજી...કુંદનપુરનો નિવાસી, એક પૈસાદાર ખત્રસ અવળી
 કેળવણીથી અનેકો નકલી સુનારનો સાથી પાછળથી
 ચપલાનો યજ્ઞેલો ખતિ.

સ્ત્રી પાત્રો.

ભાનુમતિ...કનકસિંહની નવી રાણી, કુમાર કીર્તીસિંહની સગી માતા
 ભાગીરથી, કેશરીસિંહની રાણી.
 કળાવતી...કેટલિયસિંહની કુમારી, અને કુસુમકુમારની પ્રણયિની
 ચપલા.....એક વિધવા ખત્રસજી, પાછળથી અનેલી સિંહલજીની આ
 કુંતલા.....ચપલાની વિદુષી કન્યા.

તદુપરાંત-સાહેલીઓ કંચનાંચો નામકાઓ વિગેરે

સ્થળ—કુસુમપુર, કુંદનપુર. વિરાજપુર નિમિષારણ અને તેની
 નિકટનો પ્રદેશ.

કનક-કેશરી નાટકના ગાયનો

ના-દી—મંગળાચરણ

બાળાઓ—

૧

વંદુ વિમળ નિશ્ચારામ

જયશ્રીરામ, જયલલામ, રાઝવરામ પરશુરામ

ન્યારી નયારી કૃતિ નીરખી ક્યામ.....વંદુ૦

નભ, નમ, નદ, નસન નામ

નિશ્વ વાગિધિ વિમળધમ

અમર અમર હર અમર હર હર પ્યારા અલિરામ...વંદુ૦

કંચનીઓ—

૨

નીરે નીલધમ પદમન પરે મરે રેમ પદનીમ

પદમમ પરે મરે નીસા.....

સાર્નધનીને માનીધનીરે મપરે મપ

ધનીધપમરે માનીસા

તનન તનન દીમ નાદીઃ દીર દીઃ દીમ દીમ નત નત નન નન

દારો દારો દીમધે તનકનધે તન અલી લીલીમ

ભીતિ કમલ પ્રપુત રહો વાવતયંદ્ર દીપા કરો

નેક રેક વૃપવર શક્તિ ક્ષિત પ્રતિદિન દ્વિગુણીહો

જેતીર કીટ તકતા કઠો ગગ દીન નમ ધતા ગ્રીન તરાનધ

દીના કીટીત જેતીર કલતક તકોદધ—(૨)

સાહુમતિ—

૩

પિયુષ ગ્રાણ પ્યારા પદાયા પ્રેમળ

અંતરના સાલ રસિક રસીયા રસાગ.....પિયુષ૦

વજાંત વિહારથી બહાર વિરહી વિહરીયા
 આરો દેવાના, દેતે દિયેણું કું લાલ...પિયુષ.
 કમળી વિરહની કદુ કંઈ વર્ણવી
 પ્રથમ પાથે પદું પ્રિયમજી લાલ.....પિયુષ.

કનકે લાલુ—

૪

કનકે—" કાણી તું ખારી છે ખારી મુખકારી સમારી
 જોરી મુલકાણી મુલનર

લાલુ—" ઊડેછ હાથ મુજ કાથ તને એવી વાત
 બીજને જતાવો ખાર—"...કાણી.

કનકે—" ના રીસાવો કાણી આવો "

લાલુ—" કુર જાઓ ના જતાવો. "

કનકે—" કાણી મુજલુ માનિની માન "

લાલુ—" છ ન જવો.....કાણી.

લાલુ—" જાઓ જીવન મન મુંઝાવે

હોડી દો મચકાકે જાવે "

કનકે—" જાઓ જીવન મન મુંઝાવે

તો ન પડશે ફરીથી પાવે "

લાલુ—" ના જાઓ જાવો, રીજાવો મનાવો

આતમહારા દીલહાર "....કાણી.

ચપલા

૫

હારે મને કહેવી વિધવાની આવી વિપતિ
 વિધવાની વિપતિ વિધવાને વિષતી.....હારે મને.
 વિધવા વનિતા વિહારી વિનાની
 સ્વામિ વિનાની બળી જઈયાની.....હારે મને

સંભારના સખ વેળેન સંપતિ
વિધવા કીને મન દોળી અજમતી.....હરિ મને.

અપહા—

૬

“ મિત્ર ચોર છે ચોર અણુણાજી સામળા
અટકાળાજી વાહ હોરી લાલજી
કરી કુતલાનું કામ બેઠા વળજે રિગમ ”

મિત્રહાજી—“ વસીલી રામા બોળી માયા કારી કટાકુની તે
મારી કટરીયા, અહા પ્યારી મારી કટરીયા

કંચનીઓ—

૭

કરાએ અરમવાનીએ પચાપચ બેઠા બર બહે
તેરે કુરબાન અવસાહી નરીમે મરત કર કરે
પીલાકર ખચ જુલા દેતા હથ દીલસે ગમદો અલખ હ
તેરે કલ્મે પેસાકારીદ કયું કર અરકપર બહે
કરાએ નાજકી તરીક કયા હે હમસે અવકામીલ
મીટાકર બે ગમકો કાઢ માની દીલમે બર બરે

દેશરી—

૮

સમશેરો ચમકાવી અતરને હંકાવી છતી સંભાળ
સજ્જ બરમા રણ સ્થળમા અલિંગમા સર્વેના મુશાવી જીવ
અત્રુ ઇળને અષ્ટ સજ્જ નમાવે જલ્લીમ જુલમ જમાવે જમાવે
બહાદુરી બળથી બતલાવે મુરી કરી મુવારી
મુશિમા આ કારી મુજબી કારી છતી સંભાળ

અપાવતી—

૯

મનહર મુહબર મહુરી મીટ માંડી નેત્રો ત્રાસ્યા
મિત્ર પ્રાણ તોય ન બાળ્યા

વિરહીની પથ પથ જુમ સમ જાયે
 અંતર પ્રિય વીણુ જાતિ મહારાયે
 તનમાં મનમાં લગી લાલ્ય હાય પ્રજ્વળે કાયા...પિયુ.
 શરદ ચંદ્રિકા સુહાવ શુભ કેવી ખીલી
 વળી વનવાટિકામાં વૃક્ષજતા કેવી ખીલી
 મૃદુ યૌવનની બહાર કેસી ખીલી-વિરહીની પલ

કથાને સાહેલીઓ— ૧૦

સા—“વાહ વાહ નાનકડી નાણુક નાર

શરમાતી ના ચાલી આ સાહેલી ”

ક—“ જોઓ સતાવો નહિં નાહક બનાવો

જાણી જાણી કોઓ બહિ થી બેઠી ”

સા—“આવે રસીક વર જો અલમેલી

મીટ માંડી રહી જ્યાં મદ થેલી ”

ક—“ પથ્થર પ્રતિમા સમી જણ્યાઓ

નાહક જ્ઞાને જ્ઞાને બનાવો ”

સા—“ જાણી રંગીલી રસીલી ખીલી ”

ક—“ જ્યાં જ્ઞાને બનાવો સાહેલી ”.....વાહ વાહ.

કૃષ્ણ— ૧૧

પ્રાણથી પ્યારી, સરલસારી, મૃદુમુરલી,

જીમરે જડી ગઇ, જડી ગઇ હા—”

કથા—“ અલમેલા આમ આવો, રસીલાજી રીઝવો

મીટો અણમેલી માલાવો, હમિં અંતરની જલકાવો

સ્વાતિક જળ વિણુ ચાતક જયમ હું તલપું છું

પ્રિય પ્રાણુ વિના—”

કુન્ડ—“કુરબાન સદા નિજ પ્રાણ કરે,
પ્રણય પ્રણયિની પરેજ મરે”

કુંતલા—

૧૨

જંગ જોખનનો જાણીમ જમાવું હું
મન મોહનને માનથી મનાવું હું
પ્યારા પંખીજી પ્રેમ પિંજરે પુરી દઉં
મારી નયન જાણ એ અજણવાને વિધી દઉં
કુહું હું કુલાવું યૌવનનો ખંઠાર હું—જંગ

કુંતલા—

૧૩

મળજો જરૂર માણીશું મોહન મારા
પ્રેમી પંખીજી પ્રેમ કુંજમાં પ્યારા.....મળજો
આનંદ આનંદ આજ અતિ મ્હારે
પ્રેમ અમૃત રસ પેલીએ પ્યારા—”

કીશોર—દોહાવી લાલને લેતી તું લલનારે

પ્યારી પંખીણી તેં પ્રેમખાણુ માર્યા” મળજો

૧૪

ચપલા—ગેટ આઠિટ ગમાર, ચાલ હુમ્મ્યા મારા;

વ્હાલીયાર કરનારને ધિક્કાર છે,

સાંહલજી—“આઠ એમ જેન્ટલમેન વ્હા બોલે છે વેણ,

લાયજી કેસ કોરટે જનાર છે.....ગેટ—

સુરત સુંદર છે, જાંઘા વીર નર છે,”

ચપલા—“થું થું તું નર છે ? ના ના ખચ્ચર છે.

જુરા કામી કુકર્મી ધિક્કાર છે.”

સાંહ—“જાંઘ તાસ માયાના સરદાર છે.”...ગેટ.

કેશરીને તેનું સેન્ય— ૧૫

હા જંગી શેરો સુનને ચોતરફ શેરો
 લરકરને આમળથી શેરો પાલીને સંભામે સર્વને દેખો
 સમશેરો ભેરદાર ચમકાવો તેજદાર
 દુરમનનો કારભાર મીલાવો ખાકસાર—હા જંગી
 રેખડો ભેર સુનનો જોર જોર
 સરખાવી સુત્ર દોર જમાવો જંગી ભેર—હા જંગી

અંક પહેલો સમાપ્ત

અંક બીજો.

આજુબતી

૧૬

ભયંકર ભવરજી બીલિ પ્રદ બાસે
 રાજ નિવાસી ચર્મ કું વનવાસી
 શાય શુન્ય આ હૃદય દુઃખથી તવાહ
 વિધીયે કસા કીધી થયા સુખ ન્યારા
 ભવપતિઓ સહુ ક્યારે ટલે ?
 છવન ખાર' બામે પ્રિયસત વિજી હવે—

કનકે—

૧૭

પ્રભુથી પ્રાપ્તિ સુખની ભ્યાં ભાં પશુ દુઃખની બહી
 વિવાહોત્સવ થતા ભ્યાં ભાં જણાયે ચતુની બહી
 આવતી આહત વીર મરદપર

નામરહો પર આશરત ક્યાંથી ?

જોર ખરાબી સખીજન ઉપર

કંજુસ જન પર જલેમત ક્યાંથી ?

મહાશ્વ નને છે મંદ સુરજથી

તારલીઓની સકિતજ ક્યાંથી ?

મહાશ્વ--

૧૮

તું બાકી દાઢી બાસાની, મુઠ્ઠા દીઘબર બની
વહીને મીઠાશુક મુતે કરના મહેરબાની...મુંઝણ.

અપભા--તું બાકી દાઢો સોહેલો :ભેદુષો મન માણલો
જહેરો બધર રોહેલો તો તાવન્યા કુરબાની...મુંઝણ.

મહાશ્વ--કરકામીબધુક બાત મુખે બાકી તુઠ્ઠાતાત

અપભા--હાલેથી વધ બાહેરાત મુખે ન કરવું હેરાની...મુંઝણ.

વનદી--

૧૯

રવડું રાતદીન રાત વિશ્વ દયા ધર કિરતાર કુપા કર

ભટકું ભવાનક ભવસરે બૂધર દયા ધર--કિરતાર.

છ માંસનું સંતાન છે આ હાલ નજર ધર--કિરતાર.

જમું છું બહાવરી બની કું કંદરે કંદર--કિરતાર.

મેળાપ મહારાજને મધવેક માયાકર--કિરતાર.

ભાણુ--

૨૦

મેળાવો કાઠ માયાબુરે મારો બાલ,

બાણુમને નીરખે નયન ક્યાં ?

હાલ કોને કું સુણાવુરે શુરા હાલ--મેળાવો.

દિશ્મત ઢેડે ના રહે હેયું ફાટી બલ,

આફત આ રહેતાં અરે, તનડું ત્રાસી બલ

ક્યાં સોઢું ? ક્યાં પાસું ? રે મારો બાલ--મેળાવો.

કુંતલા--

૨૧

ઠીક ઠીકી ઠોઠી પ્રાણુ આરા, નયનના તારા,

પારી બહું જીવન મુજ પ્રાણુ,

કાણુ કોખીલા ક્યાંય મારા--ઠીક

કિશોર—“હીપકસી હીપતી દારા હું પતંગ પ્રાણી છું.

પ્રિયા, તું બંસરી ને હું કુરંગ પ્રાણી છું

કુંતલા—નાહિજ નાય તમે તરવર હું નારી છું

પ્રભુસમ પ્રાણુ તમે પામર હું નારી છું

વાહજ દીલદાર વાહ વાહ—

કિશોર—અધુરો મુરલી તું હું પતંગ પ્રાણી છું,

દેવી તું દેવીદારા હું મનુજ પ્રાણી છું

કુંતલા—પિયુ પોપટ તમે પ્રિય પ્રાણુ શુક્રા નારી છું.

દયાના દેવ તમે એ દેવની હું નારી છું.

કિશોર—વાહજ ગુલમર વાહવાહ—ઠીક

કળા—

૨૨

જીવન વિશ્રામ લેયો, એવી નકમી વાત વિસારી

કદીસુખ તો કદી દુઃખ છે. વિરચીની કૃતિ તથા

કુઠ—કળા પ્યારી પ્રિયા નારી ખરે તારી કળા ન્યારી

મૃદુ મુર્તિ મનોહારી મને ડોધો તે આભારી

કળા—ન બોલો નાય એ વેણો બનેબનની હું દાસી છું

પ્રભુ પ્રિય પ્રાણુ મહારા આ પ્રભુની હું ઉપાસી છું

અંક ત્રીજો.

૬૮૨ :

૨૩

પ્યારી પ્રમદાને પ્રભુજી ખયાવોરે

સહુણી સતીને નહિ સતાવોરે—પ્યારો

ચંદ્રવદની ચારકાન્તિ ચતુરાને પ્રભુ ખયાવોરે

સુંદરી સુભાગા સાજા મહા ! પ્રિયપતિની છે અતિ પ્યારી.

વારાગના--

૨૪

અજકે અજમ મુનટ ઈંજા સાલ ધનધા આરયું ઉમેદયુ

અલાહ મંજહી આહીન...અજકે.

મીઠા કાગલ લાચ લહીયો પિરિયજે આયજુજી

કાગલ ચવિયો.

ખીર ખડયું કર્યો વેધા શાલવેધા આરયું ઉમેદયુ

અલાહમજ આહી...અનેક

હીનત રૂકતતેરતીથીઓ રાજિ ધરત

તુછજે તે કરી આધોરાજિ.

સુરસાંખ્યો કર્યો શાલ વેધા આરયું

ઉમેદયુ અલાહ મંજ આહીન.

શિંહુ-ચપલા--

૨૫

ચાલો ચાલો ચપલા રસીક રમાવર પુજું પાલ તમારા

માનસ સરનાં રાજ હંસ થન મુક્તા ફળને ચરશો.

હેન હૃદય વસનારા મહારા—ચાલો.

હીં—ધન્ય દીવસ છે આજ અમારો

અં—પ્રેમી પતિ અખળાને તારો

સેવા સ્ત્રીકારીને પાપ નિવારો

હીં—નિશ્ચયિત ચાહુ પ્રાણુ—ચાલો.

કેશરી—

૨૬

આજ ગમ વિપત્તિઓ વણુમાઇ

કર્મ ગતિ મહારી ન્યારી નયારી પ્યારી પ્યારી

છગ બળથી કીધીજ સવાસ

ઉરના ઉમેદ પુરી કીધી કળખળમાં

જ્ઞાત ; દીપ્તી, શક્તિ, તે શ્રી મળી ગઇ અમાપ
વિજયતી વધાઇ આજીવન

કુમુદ—

૨૭

હસા થઈ આ શી પ્રભુ મહારી
અનગ થઇ અનગેલી પ્યારી
કળા થઈ ગઇ શશીથી ન્યારી
થયો કુર આથી વિધી થું કામ ?
વિધાતા તુજ કૃતિ છે પ્યારી થઇ ખ્યારી...હસા
જગધર જગધર તું છે પાલક ટાંગક સૈનો
મુજ પર કર દયા, વિભુવર કરતું મયા, દીનદાસ આ
વિશ્વધાર, વિશ્વધાર, વિશ્વમાં વશી રહેનાર...હસા

ભાઈ

૨૮

ક્યાં મળે પ્રાણી જીવન પ્યારા
ધરણીએ સુત ક્યાં છે મહારા
પ્રભુ ભક્ત વતસલ કાં ગિરદ ચુકા
પદ ધર્મ ધુરંધર કાં ધર્મ ચુકા
સ્વામી સુત મેળાવો મહારા—ક્યાં

કનક—

૨૯

જીવન પલટાઇ જવાનું ખરે અંતે ખરી જાનું
એથી બહેતર છે કે આખર કે ભાષામાં મરી જાનું
હાલેવર ખાકથી નિપજાયું ખરેખર ખાક માવાનું
વીરાગી રાગી કે ભોગી ભલા જુદાને જવાનું
વેરાગીમાં પ્રજાજનું એ ખરેખર હોળીમાં જળનું
ટીલી કાળી લઇ કરવું બહુ એથી અધીક મરવું

કુંતલા—

૩૦

છોડો છોડો પિયુજ કર છોડો

શરમાવો ના બોળી નાર

કિં—“ અલભેલી રંગીલા તું છે પ્યારી ”

કું—“ છે ન્યારી પ્રિત તમારી છોડોજ દીલવારી

વિલાસી, દુલાસી, લાલાજી, જાઓજી—છોડો—

કિં—મીઠી મુતિ આ તારા હસી ગઇ દીલમાં

વસી તન મનમાં”

કું—“ તન અતિ છલકાય મનમલકાય અંતર માંલ

કંપ કંઠ થાય, મદન વ્યથાય—છોડો—

સીંહલ ચપલા અને કિરોર કુંતલા—૩૧

થઇ ગઇ સહી રી શાદી થાતી મઢી ખરખાદી

આતો ખતી આખાદી ઇન્જા પુરી થઇ છે આજ

ઠીક જોડી મળી હાં પ્રણય કળી ખીલી

નાચો ગાવો આવો ધુમ મચાવો ને આપસમાં આજ

સર્વે—

૩૨

વિજય જય જય વિશ્વે વરથો

ક્ષત્રિ કુળ માર્તંડ પ્રગટથો

શ્રી પતિ શ્રીકાર કરજ્યો

કિરતાર, પાલનહાર, ગુણ આગાર. સૌ સુખ સારવું

તુંહી જ્યોતિષું વિહુતિ વિશ્વમુર્તિ પ્રાણ પ્યારા

અર્વ સક્ષી સૌથી ન્યારા—વિજય—

શાંન્તિ:

શાંન્તિ:

શાંન્તિ:

જાહેર ખબર.

અમારી કંપનીના નીચલા નાટકોના ગાયનોની
ચોપડીઓ જ્યાં અમારો સુકામ હશે ત્યાંથી રોકડી
કિંમતે મંગાવ્યાથી મળશે.

ચોપડીનું નામ કિંમત ચોપડીનું નામ કિંમત.

ગિલ્લમંગળ ઉદ્દે સૂરદાસ માતૃપીત ભક્ત પુંડજીક

૦-૩-૦

૦-૩-

શ્રી ભક્તવિજય ૦-૩-૦

વિન્ધ પ્રેમીકલાપી ૦-૩-૦

સુરેખા હરણ ... ૦-૩-૦

અમર લક્ષ્મી ... ૦-૩-૦

નાગર ભક્ત ... ૦-૩-૦

પીપાભગત ... ૦-૩-૦

નીલમ માણેક ... ૦-૩-૦

હાથલ પદમણી ૦-૩-૦

યોગકન્યા ... ૦-૩-૦

જેસલ તોરલ ... ૦-૩-૦

મનહરમેના ... ૦-૩-૦

બીરબલ બાદશાહ ૦-૩-

મહામેતા-કાદરખરી ૦-૩-૦

પ્રવિણ સાગર ... ૦-૩-

જોહરે શમશીર ૦-૩-૦

રાજ લીલા ... ૦-૩-

શ્રી જયમતી ... ૦-૩-૦

મહારાજા ચાંતલડું ૦-૩-

ઉર્વશી-પુરુષા ૦-૩-૦

માલવિકા-મિમિત્ર ૦-૩-

કનક દેશરી ૦-૩-૦

સ્વામીભક્ત સામાન્ત યા
વીર દુર્ગાદાસ ... ૦-૩-

વિઠ્ઠલદાસ હેમલભાઈ ભાવનગરવાળા.

શ્રી (વ. નૌ. ના. સમાજ.

